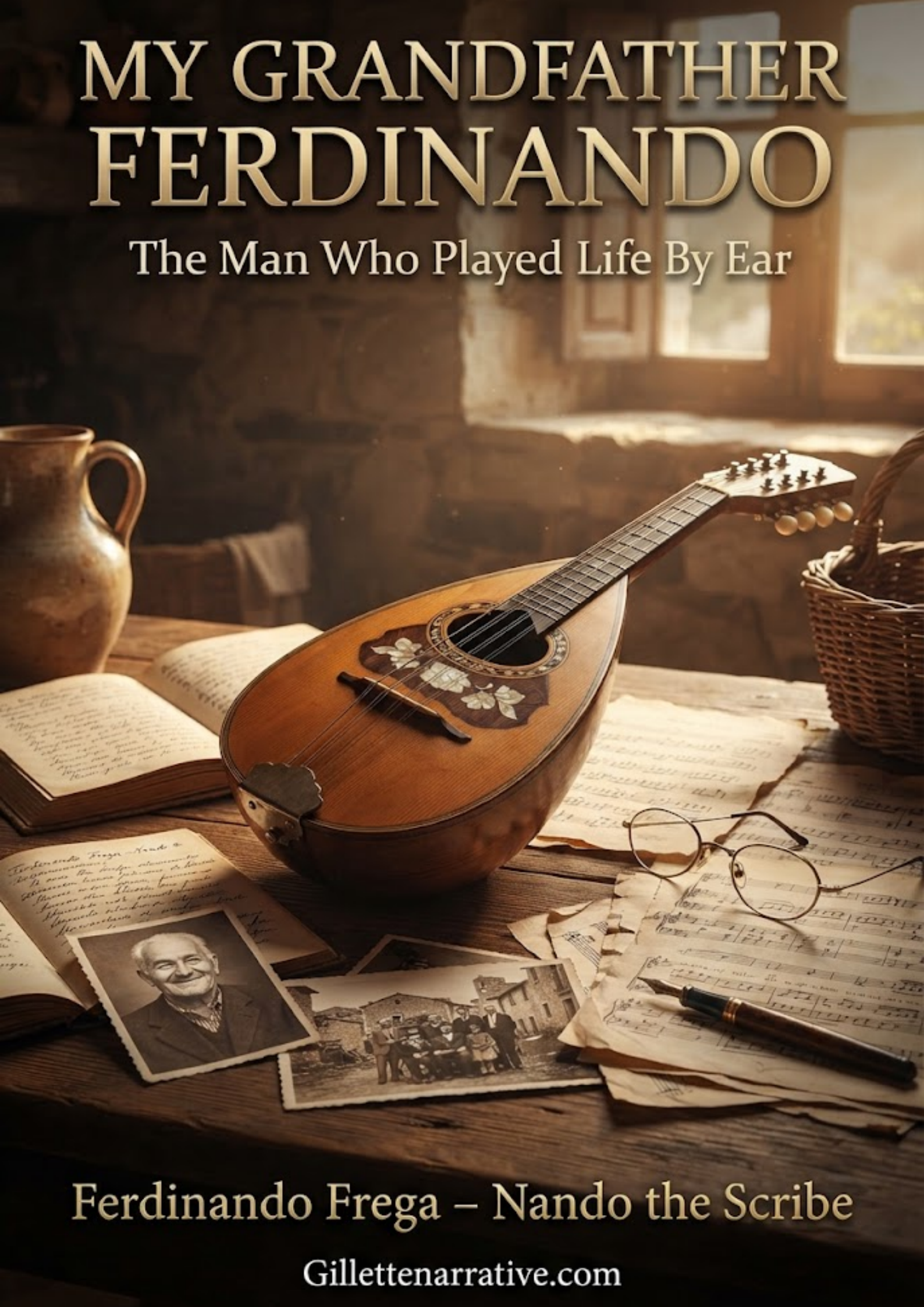
MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: MY OUPA FERDINANDO

Ek het sedert die oggend by my lessenaar gesit – ’n manier om te doen wat ek wou, nie wat ek moes nie. ’n Manier om gelukkig te bly binne ’n wêreld waarvan die tydsberekening van permanensie nog nie bepaal is nie.

Tussen die lees van ’n boek, ’n artikel op die web, ’n oproep van ’n vriend, die posbode wat lui en my vrou wat my na die motor roep om die kruideniersakke in te dra – is daar baie inbelsentrums wat belangstel om my te bel. En ek verras hulle, want ek skuif hul versoek na motivering. Wanneer ek vir hulle sê ek is arm, kry hulle my jammer. Die vroue sou graag iets vir my wou doen – maar hulle weet nie ek is opgevoed om te neem sonder om te verkoop nie. ’n Universiteitsles van ’n man met net ’n diploma.

En te midde van dit alles is daar musiek – die musiek van New York, Manhattan, Engelstalig – dan na die musiek van my jare, en ten slotte die klassieke: Mozart, Chopin, Vivaldi en Beethoven. Dan vrede vind by die komposisies van Maestro Ennio Morricone.

Dit was binne een van hierdie stukke dat ek vandag die mandolien teëgekom het – my oupa se gunstelinginstrument. Hy het een op die ouderdom van ses gekry en dit meer as negentig jaar lank op gehoor leer speel, sonder om musiek te studeer of kursusse op Amazon te koop. Sy enigste passie was die serenades wat hy vir vroue uitgevoer het – insluitend dié op bestelling.

’n Lewe, dié van die Frega-familie, waarin die grondstof nooit geld was nie – net die plesier om te doen waarvoor ons gebore is: om nie vergeet te word nie.

Nando